

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 maj 2021 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania mot Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Mål C-128/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Jordbrukssektorn – Slakt av djur som drabbats av infektionssjukdomar – Ersättning till uppfödare – Anmälnings- och standstill-skyldigheterna – Artikel 108.3 FEUF – Begreppen ”befintligt stöd” och ”nytt stöd” – Förordning (EG) nr 659/1999 – Gruppundantag – Förordning (EU) nr 702/2014 – Stöd av mindre betydelse – Förordning (EU) nr 1408/2013)

(2021/C 278/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Motpart: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

Ytterligare deltagare i rättegången: AU

Domslut

Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit för att, för en period som sträcker sig över flera år och till ett belopp av 20 miljoner euro, finansiera dels en ersättning till förmån för uppfödare som varit tvungna att slakta djur som drabbats av infektionssjukdomar, dels de arvoden som ska betalas till de veterinärer som har deltagit i saneringsåtgärderna, ska bli föremål för det förfarande för förhandskontroll som avses i den bestämmelsen, när denna åtgärd inte omfattas av ett beslut av Europeiska kommissionen om godkännande, om inte åtgärden uppfyller de villkor som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 [FEUF] eller de villkor som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 [FEUF] på stöd av mindre betydelse.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 april 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España mot VR

(Mål C-504/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Banktillsyn – Rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut – Direktiv 2001/24/EG – Rekonstruktionsåtgärd avseende ett kreditinstitut som vidtagits av en myndighet i hemlandet – Överföring av rättigheter, tillgångar eller förpliktelser till ett ”broinstitut” – Överföring tillbaka till det kreditinstitut som är föremål för rekonstruktionsåtgärden – Artikel 3.2 – Lex concursus – Verkan av en rekonstruktionsåtgärd i andra medlemsstater – Ömsesidigt erkännande – Artikel 32 – En rekonstruktionsåtgärds verkningar på en pågående rättegång – Undantag från tillämpningen av lex concursus – Artikel 47 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. – Effektivt domstolsskydd – Rättssäkerhetsprincipen)

(2021/C 278/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Motpart: VR

Domslut

Artiklarna 3.2 och 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ska, mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och artikel 47 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för att, utan att det uppställs något ytterligare villkor, i ett pågående rättsligt förfarande i sak i en annan medlemsstat än hemlandet, avseende en skuld som överförs från ett kreditinstitut genom en första rekonstruktionsåtgärd som vidtagits i hemlandet, erkänna en andra rekonstruktionsåtgärd som syftar till att med retroaktiv verkan, vid ett datum som föregick inledandet av ett sådant förfarande, överföra denna skuld tillbaka till nämnda kreditinstitut, när ett sådant erkännande innebär att det kreditinstitut till vilken denna skuld överförs genom den första rekonstruktionsåtgärden med retroaktiv verkan förlorar sin passiva saklegitimation i det pågående förfarandet, och erkännandet därmed undergräver de domstolsavgöranden som redan meddelats till förmån för den ursprungliga käranden vilka är föremål för nämnda förfarande.

(¹) EUT C 363, 28.10.2019.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 maj 2021 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – WS mot Bundesrepublik Deutschland**

(Mål C-505/19) (¹)

*(Begäran om förhandsavgörande – Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet – Artikel 54 –
Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 50 – Principen ne bis in idem –
Artikel 21 FEUF – Fri rörlighet för personer – Rött meddelande från Interpol – Direktiv (EU) 2016/680 –
Huruvida behandlingen av personuppgifter som ingår i ett sådant meddelande är laglig)*

(2021/C 278/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WS

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

1) Artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 och trädde i kraft den 26 mars 1995 samt artikel 21.1 FEUF, jämförda med artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att myndigheterna i en stat som är part i det avtalet, eller myndigheterna i en medlemsstat, tillfälligt omhändertar en person som avses med ett rött meddelande som offentliggjorts av Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) på begäran av en tredjestat, såvida det inte i ett lagakraftvägande rättsligt avgörande som meddelats i en stat som är part i detta avtal eller i en medlemsstat har fastställts att fråga om ansvar för denna person redan har prövats genom lagakraftvägande dom av en stat som är part i nämnda avtal eller av en medlemsstat för samma gärning som den som det röda meddelandet grundas på.